

כבר לא לוקחת הימורים

אחרי שצילמה זונות, מהמרים וקוקסינלים ליד הבורסה ברמת גן, חנה סהר בתערוכה הח' שלה מתעסקת בעיקר בנופים, בצלליות ובאתסטיקה שלא לגמרי ברורה, אבל מרתקת אורית חסון ולדר

חנה סהר ניהלה עד לפני כשמונה שנים מקום של הימורים ליד הבורסה ברמת גן. בשעות הקטנות של הלילה, א שהפעילות במועדון היתה נרגעת, היתה סהר לוקחת את המצלמה שלה ולוכדת בעדשה זונות, נרקומנים, מהמו כפייטיים, ומנציחה אותם באמצעות אותה אינטימיות מיוחדת ואותנטית הנוצרת במפגשים אקראיים.

"אשמורות" הוא שם התערוכה החדשה של סהר בגלריה Contemporary ברחוב הרצל בתל אביב. קיום התעו בעצם התממשות ה"שילוש הקדוש"; בצלע אחת שלו עומדת אוצרת וכותבת מוערכת כמו שרית שפירא. בצלע ו אמנית שיש עליה קונצנזוס (וזכורה מתערוכות במוזיאון הרצליה ובגלריה רוזנפלד ומאותם צילומים ייחודיים), ונ השלישית חלל חדש ומעוצב לעילא, אותו הקים איש העסקים ואספן האמנות רוני פורר.

סהר. מזונות לאשמורות

בניגוד לתערוכות העבר של סהר, הפעם מדובר בנופים נעדרי דמויות; אין זונות, אין נרקומנים, קוקסינלים וכו'. יי מבליח ממעמקי הנוף וחודר אל מישור הצופה. יש אור יורד על דיונות, עלוות עלים וצלליות טבולות בתאורה. כל מסייעים לבניית מצבים גבוליים, הבוחנים סדרה של יחסים: בין המואר לחשך, בין חומריות פיזית לרוח ועוד.

במובן מסוים התערוכה בוחנת דימויים חזותיים בהקשר לתפיסה, ראייה ויחסי התבוננות; הצילומים של סהר מו ולמעשה נעים על הגבול שבין צילום לציור. על רקע הלבנים החשופות בקירות החלל המפואר היא מצליחה לתר של מופע ראווה.

אסתטיקה שצומחת מתחום הביניים

בחיפוף ארוכות ואיטיות, ובקליטה מושהית של המצלמה, מייצרת סהר מעין תחום ביניים - אתרים גבוליים הנ היום ללילה - כמו למשל צללית העוקבת אחר רעותה, כשדימוי הנוף הולך ומאבד את קו המיתאר שלו. מתוך הנ הצר הזה, מתוך אותו "תחום ביניים", צומחת האסתטיקה של סהר.

שלחו להדפסה

תערוכה

סהר. אוחזת בשני צדי המקל צילום: חנה סהר

לחצו כאן להגדיל הטקסט

נופים נעדרי דמויות

למרות זאת, לא ברור איזו בדיוק עמדה אסתטית היא מנסחת? מה בעצם עושה האחיזה בשני צידי המקל - בין והתיווך לבין ההתרגשות ולהתפעמות? בקצה האחד היא אוחזת בנופים ומראות שיש בהם דיבור על הנשגב והבקצה השני מצלמת אותם במקומות בעלי אופי חילוני מובהק. לתוך כל זה היא מכניסה הקשרים מהמאה ה-8 וכן דימויי נוף של וולט דיסני, גובלנים, טפטים ועוד.

האוצרת שרית שפירא משייכת (לפי טקסט התערוכה) את תצלומי הלילה של סהר לנופי השגב הרומנטיים, אבי כי אפשר גם להביט ולקרוא בצילומים של סהר גם בהקשר של שיעתוק של כרזות קיטש, המייצרות זילות של הרומנטיות.

נשאר במרחב הבטוח

גם מוש קאשי, בתערוכה שלו בגלריה נגה, מצייר נופי סף, מסמן את קו האופק שלהם ונע בין ציור לצילום. אצלו קיימת תנועה מתמדת בין היסחפות לתוך הנוף, והתייחסות לעבודה כמעין מפה רגשית טעונה, אבל מפה שגם מאזכרת את עולם הדימויים הצילומיים הנושפים בעורפו.

אצל סהר, כמו אצל קאשי, יש עמדה כפולה, שדומה שהפכה לפטנט עכשווי המדבר גם לקניינים וגם לשיח האמו אופן, סהר נזהרת בתערוכה מצלילה לתהום ההיעדר שמציע העיסוק בצל ונשאר במרחב בטוח, שלא כמו בעו הקודמות. כשהיא מחליטה להישאר בגדלים בינוניים, ולא מנפחת את הצילומים למימדי ענק, היא מיטיבה להלך המישורים

חנה סהר, גלריה Contemporary, הרצל 117 תל אביב, נעילה 20.8

תגיות: הימורים

[חזרה](#)